

πομένους ὁ βασιλικὸς τῆς Βαυαρίας ἀρχιτέκτων Κλαίνας μετερρῦθμισε παραλλάξας τὸ σχέδιον· καὶ τέλος ἡ πόλις ἀνωκοδομήθη μὲ κακόμορφον καὶ ἄχαριν σχηματισμὸν.»

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΔΑΚΤΥΛΟΣ ΤΟΥ ΠΟΔΟΣ

Παντὸς τόπου αἱ γυναῖκες ἔχουσι παροιμίαν τινὰ τοιαύτης περιόπου ἐννοίας, ὅτι δῆλα δὴ ἂν δὲν ὑποφέρῃς δὲν γίνεσαι εὐμορφος. Ἡ φιλαρέσκεια ὑποβάλλει ἀληθῶς τὰς γυναῖκας εἰς βρασάνους ποικιλωτάτας κατὰ τὸν συρμὸν τῆς ἡμέρας ἢ τοῦ τόπου ἐν ᾧ διατρίβουσι καὶ οὐχ ἦττον φρικώδεις ἐν τῇ πεπολιτισμένη Εὐρώπῃ ἢ ἐν τῇ Νεᾷ Καληδονίᾳ.

Καὶ ναὶ μὲν οἱ Μαῦροι συμπιέζουσι μεταξὺ δύο σανίδων τὰς ῥίνας καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν τέκνων των, ἀλλ' ἀγνοοῦσιν ὅμως τὴν χρῆσιν ἢ μᾶλλον εἰπεῖν τὴν κατάχρησιν τοῦ στηθοδέσμου ἢ τοῦ ξενοφώνου κορσέ, τοῦ βρασανιστηρίου τούτου ὄργανου, ὅπερ μόνος ὁ ἄβρὸς καὶ καλωπιστὴς πολιτισμὸς κατέρωθως νὰ ἐπινοήσῃ.

Πανταχοῦ εἶνε ἐν χρῆσει τὸ ἔθιμον τοῦ νὰ διατρυπῶνται τὰ ἴδια. Καὶ παρ' ἡμῖν μὲν αἱ γυναῖκες κατακαίουσι τὴν κόμην αὐτῶν θέλουσαι νὰ τὴν βοστρυχίσωσιν, αἱ δὲ κινεῖζαι ἀποσπῶσιν ἀπὸ τῶν κροτάφων τὰς τρίχας οὕτως ὥστε θακρούουσι ὑπὸ τῶν πόνων.

Οἱ δὲ Ὄθωμανοὶ παχύνουσι τὰς γυναϊκάς των ὡς τὰς νύσσας, μετὰ μόνης τῆς διαφορᾶς ὅτι ἡ μὲν νήσσα ἀκουσίως παχύνεται, αἱ δὲ γυναῖκες βλέπουσι τὸ σῶμά των παχυνόμενον ἐκουσίως καὶ μετὰ χαρᾶς.

Ἐὰν δὲ ποτε γείνη τοῦ συρμοῦ καὶ ἡ ἰσχύτης, θὰ ἴδωμεν πάσας ἀνεξαιρέτως τὰς γυναϊκάς ὄξοποτούσας, τουτέστι πινούσας ὄξος κτλ.

Μέχρι τοῦδε αἱ κινεῖζαι ἐξείχον ἀναντιρρήτως κατὰ τὴν τέχνην τοῦ στρεβλόνειν τοὺς πόδας. Ἄλλ' ἰδοὺ ὅτι σήμερον ἡ ὑπεροχὴ αὐτῶν ἐξαφανίζεται ἐὰν πιστεῦσωμεν τὴν ἐπομένην εἰδησιν, ἣν ἀνέγνωμεν ἐν τινι ἀμερικανικῇ ἐφημερίδι (Philadelphia Times):

«Χειρουργὸς τις τῆς ἡμετέρας πόλεως εἰσήγαγε νεωτερισμὸν τινὰ ὃν μανιωδῶς ἐνεκολπώθησαν πᾶσαι αἱ κυραὶ καὶ δι' οὗ θὰ εὕρῃ τὰ ἀγαθὰ τῆς ζωῆς του. Πρόκειται δὲ περὶ χειρουργικῆς τινος ἐγχειρίσεως. Αἱ πενσυλβαναὶ φιλάρεσκοι ἐπιθυμοῦσαι διὰ παντὸς τρόπου νὰ ἔχωσι τοὺς μικροτάτους πόδας μεταξὺ τῶν Ἀμερικανίδων, ἀποκόπτουσι τὸν μικρὸν δάκτυλον τῶν ποδῶν του· διὰ τῆς ἐγχειρίσεως δὲ ταύτης, ἐκτελουμένης ἀνωδύνως τῇ βοήθειᾳ τοῦ χλωροφορμίου, οἱ πόδες γίνονται λεπτότατοι. Οἱ Ἀθηναῖοι οἱ τοῦ καλοῦ σχήματος ἐρασταὶ οὐδὲ ὅλως ἤθελον φαντασθῆ τὸν ἄχαριν τοῦτον ἀκρωτηριασμὸν.»

Δὲν εἶνε φρικώδης ἡ ἐπίνοια τοῦ χειρουργοῦ τούτου; Πόσον δὲ εἶνε δικαία ἡ τελευταία σκέ-

ψις τοῦ συντάκτου τῆς ἀμερικανικῆς ἐφημερίδος λέγοντος:

«Οἱ Ἀθηναῖοι οἱ τοῦ καλοῦ σχήματος ἐρασταὶ οὐδέποτε ἤθελον φαντασθῆ τὸν ἀκρωτηριασμὸν τοῦτον!»

Καὶ ὄντως οὐδέποτε ὁ Ἡρόστρατος πυρπολῶν τὸν ἐν Ἐρέσῳ ναόν, οὐδέποτε οἱ Βανδῆλοι διαρπάζοντες καὶ συλοῦντες τὰ ἄριστα τῆς τέχνης προϊόντα, οὐδέποτε ὁ Τοῦρκος πυρπολῶν τῆς Ἀλεξανδρείας τὴν βιβλιοθήκην, οὐδέποτε, λέγομεν, διέπραξαν τοιαύτην ἱεροσυλίαν παραβαλλομένην πρὸς τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος, ἥτις ἀπαθῶς καὶ μετ' ἀδιαφορίας παραμορφώνει τὸ ἔργον τοῦ Δημιουργοῦ θέλουσα δῆθεν νὰ το διορθώσῃ.

Καὶ ὁ χειρουργὸς οὗτος εὕρισκει πελάτιδας! Καὶ λογικὰ πλάσματα παραδίδουσι τοὺς πόδας των εἰς ἄνθρωπον ὅστις καὶ ἀλλαντοπώλης ἐὰν ὀνομασθῆ εἶνε πολὺ δι' αὐτόν.

Ἄ! ἤθελομεν ἀηδιάσει καὶ βδελυγθῆ διὰ παντὸς καὶ τὴν φιλαρέσκειαν καὶ τὰς ἐγχειρίσεις ἃς ἐνεκεν αὐτῆς μετὰ χαρᾶς ὑφίστανται αἱ γυναῖκες, ἐὰν μὴ ἡ γενναιοῦτης μεθ' ἧς ὑπομένουσι τὸν ἀκρωτηριασμὸν τοῦ ποδός των ἐνέβαλλεν εἰς ἡμᾶς ἐλπίδα τινὰ, τὴν ἐξῆς: Μήπως δῆλα δὴ ἡ εἰδησις τῆς ἀμερικανικῆς ἐφημερίδος εἶνε ἐκ τῶν ψευδῶν ἐκείνων τῶν γονδρουειδεστάτων, ἅτινα συχνάκις ἔρχονται ἐξ Ἀμερικῆς; * *

Γινῶμαι καὶ σκέψεις ἠθικαὶ τοῦ δουκὸς

ΔΕ-ΛΑ-ΡΟΣΦΟΥΚΩ

[Μετᾶφρασις Γ. Ζωχιοῦ.]

69.

Ἐὰν ὑπάρχη καθαρὸς τις καὶ ἀπὸ παντὸς ἄλλου ἡμῶν πάθους ἀμικτος ἔρωσ, εἶναι ὁ ἔρωσ, ὁ ἐν τῷ βᾶθει τῆς καρδίας ἡμῶν κεκρυμμένος καὶ εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς ἄγνωστος.

70.

Δὲν ὑπάρχει μορφῆς σχῆμα δυνάμενον ν' ἀποκρύψῃ ἐπὶ χρόνον μακρὸν ἔρωτα ὑπάρχοντα, ἢ νὰ ὑποκριθῆ ἔρωτα μὴ ὑπάρχοντα.

71.

Νεκρωθέντος τοῦ ἔρωτος, οἱ ἐρασταὶ αἰσχύνονται, ἀναλογιζόμενοι ὅτι ἡγάπησάν ποτε ἀλλήλους.

72.

Ἐὰν κατὰ τὰ πλεῖστα αὐτοῦ ἀποτελέσματα ὁ ἔρωσ κριθῆ, τοῦ μίσους μᾶλλον ἢ τῆς φιλίας συγγενῆς καταφαίνεται.

73.

Ἐπάρχουσι γυναῖκες ὅλως ἀγναί, ἀλλὰ σπανίως εὕρισκεται γυνὴ τῶν ἐρωτικῶν πρωτόπειρος.

Ἐν Πορτογαλίᾳ οἱ γονεῖς τῶν παιδίων, ἅτινα δὲν γνωρίζουσι ν' ἀναγινώσκωσι κατὰ τὸ 15 ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἀπόλλουσι τὰ πολιτικὰ των δικαίωματα.